

هەرکەسێ کار و کردەوێهێکی چاک بکا پاداشی چاکتری لێوە بۆ هەیه، ئەوانه له مهترسی ئەو رۆژه له ئەماندان «۸۹» هەرکەسێ که کاری خراب و ناحەز بکا، لێپەوروو؛ به دەمه‌وروو دەخریته نیو ئاگر، ئاخۆ زیاتر له تۆلەهێ کاره‌که‌تان ئازارتان بۆ دەپریته‌وه؟ «۹۰» (بلی:): به من فەرمان دراوه که تهنیا خێوی ئەم باژێر و شارە (مەککە) بپەرستم، شاری که خوا ریزی گرتووه، هەموو شتیەک تایبەت بەوه، فەرمانم پێ‌دراوه که له خۆ بەدەسه‌وه‌دەران بم «۹۱» قورئان بخوینم، هەرکەس رینوین ببیت، جا تهنیا بۆ خۆی رینوین ئەبێ و هەرکەسیش لاری بێ (به ئەستۆی خۆیه‌تی)، جا بلی: من تهنیا له ترسینه‌رانم «۹۲» بلی: سپاس تایبەتی خوایه، ئەو به زوویی نیشانه‌کانی خۆی به ئیوه نیشان ئەدا، جا ده‌یانناسن و په‌روه‌رینه‌ری تۆ له‌وه‌ی ده‌یکهن غافل و بێ‌ئاگا نییه «۹۳»

سووردهی قه‌سه‌س ۸۸ ئایه‌ته

سووردهی قه‌سه‌س له مه‌ککه هاتۆته‌ خواری به (بسم‌الله) وه ۸۸ ئایه‌ته.

به ناوی خوای به‌خشهر و دل‌لاوین.

طا، سین، میم «۱» ئەمانه نیشانه‌کانی کتیبی روناک‌که‌ره‌ون «۲» ئیمه‌ بۆ تۆ و بۆ (ئاگاداری) ئەوانه‌ی که بروا دینن، چریکه و هه‌والی مووسا و فیرعه‌وتنان به‌ دروستی بۆ ده‌خوینینه‌وه «۳» فیرعه‌ون له‌وه‌زه‌دا بالاده‌س بوو، خه‌لکه‌که‌ی کرده‌ده‌سته‌ده‌سته‌ی جیاواز؛ ده‌سته‌یه‌کی بێ‌هیز و کز و که‌نه‌فت کرد (له‌باری هزری، فهره‌ه‌نگی، ئابووری، کۆمه‌لایه‌تی و پامیاری) کورپ ئەوانی سه‌رده‌بری و ژنان (و کچان) ی ئەوانیشی به‌ زیندوویی ده‌هیشته‌وه بۆ کاره‌که‌ری، به‌راستی ئەو (فیرعه‌ون) له‌ خراپان و موفسیدان به‌زه‌ره‌ر بوو «۴» ئیمه‌ ده‌مانه‌وی به‌ زه‌بوون کراوان و (کزکراوان) ی سه‌ر زه‌وی ناز و نيعمه‌ت بده‌ین و بیانکه‌ینه‌ پێشه‌وای (خه‌لک) و له‌ دواییدا بۆ خۆیان بمینمیته‌وه و بینه‌ میراتگرانی رووی زه‌وی «۵»

جیگای ئەوانه لهو سهرزهویییه دا خوۆش و پتهو بکهین و به فیرعهون و هامان و لهشکره کهیان ئەوهی که لیبی ده ترسان نیشان بدهین ﴿۶﴾ ئیمه به دایکی مووسامان راگه یاند که شیر بده بهو، جا هه رکاتی له بابته ئەو ترست لی نیشته بیهاویژه نیو زه ریا (ی نیل)، ترس و غه مت نه بی که ئیمه ئەو ده گێرینه وه بو لای تو و له پیغه مبه رانی داده نیین ﴿۷﴾ (له ترسا ئەو مندالەیان خسته نیو زه ریا)، جا خانه دانی فیرعهون گرتیانه وه (و ده ریا نهینا) تا بیته دوژمن و هوی خه فه تیان، به راستی فیرعهون و هامان و له شکره کهیان خه تا کار بوون ﴿۸﴾ (ناسیه) پی ره کاو ژنی فیرعهون (کاتی دیتی ده یانه وی ئەو مندالە بکوژن) وتی: مه یکوژن، نووری چاوی من و تو یه، به لکوو سوودی بو مان هه بی با بیکه ینه کوری خو مان، نه یاننده زانی چ ده کهن (که دوژمنی خو یان راده گرن و پهروه دهی ده کهن ﴿۹﴾ دایکی مووسا هه یچ هۆشی کوره کهی له دل و ده رووندا نه مابوو، ئە کهر دلی ئەومان قهوی و پتهو نه کرد بایه که له برواداران بی، نیزی که بوو رازی ئەو (مندالە) ه ناشکرا بکا ﴿۱۰﴾ به خوشکی ئەو (مووسا) ی وت: به دوایدا برۆ، جا ژنه که بی ئەوهی ئەوان (فیرعهونیان) بزائن له دووره وه بوی دهروانی ﴿۱۱﴾ هه ره له پیشدا وام بو دانا مه مکی هه یچ دایه نیک نه مژی تا (مه مکی دایکی بمژی)، جا (خوشکی مووسا که زانی فیرعهونیان به دوا ی داین ده که رین) وی گو: نایا ئیوه ده تانه وی بو خانه داتی که رینوینیتان بکه م که ئەوتان بو پهروه ده بکهن و چاکه ی ئەویان بوی (چاک ویستی ئەو بن)؟ ﴿۱۲﴾ جا ئەومان گه رانده وه لای دایکی تا چاوی ئەو (دایکی مووسا) روون بیته وه و غه م نه خوا و بزانی که به راستی به لینی خوا هه فه، به لام زۆربه یان نازانن ﴿۱۳﴾

وهختی گه‌یشته تافی جوانی و مرویی ته‌واوی لی‌ده‌رچوو، زانست و له‌کارزانینمان پی‌دا، ئا به‌م‌جۆره به‌چاکان پاداش ته‌ده‌ین ﴿۱۴﴾ (جاری) بی‌ته‌وهی خه‌لکی شار ئاگیان لی‌بی بی‌چووئه نیو شار، دوو پی‌اوی دی که پی‌که‌وه جه‌نگیانه، ته‌مه‌یان له‌هۆزی ته‌وه (به‌ره‌ی ئیسرائیل) بوو و ته‌وی تریشیان له‌دوژمنانی (له‌فیرعه‌ونیان) بوو، ته‌وه‌ی له‌هۆزی (مووسا) بوو به‌دژی ته‌وه‌ی له‌دوژمنان بوو یارمه‌تی له‌و (مووسا) ویست، جا مووسا کۆله‌مستیکی لی‌دا، جا مرخه‌ی لی‌ بری و نه‌فه‌سی چنی و کوشتی. مووسا وتی: به‌راستی کاری شه‌یتانه، به‌راستی ته‌وه به‌ ئاشکرا دوژمنیکی له‌رێ لاده‌ره ﴿۱۵﴾ (مووسا) وتی: ته‌ی په‌روه‌رینه‌رم! سته‌مم له‌خۆم کرد، بمبووره، جا خوا لی‌بی بووری و به‌خشی، چونکه هه‌ر ته‌وه لی‌بور و دل‌لاوینه ﴿۱۶﴾ وتی: ته‌ی په‌روه‌رینه‌رم له‌به‌ر ته‌وه ناز و نیعمه‌ته‌ی که به‌منت داوه، قه‌ت پشتیوانی له‌تاوانباران ناکه‌م ﴿۱۷﴾ جا بۆرژژی دوا‌یی به‌ترسه‌وه له‌شاردا ما‌بوو و چاوه‌روانی رووداویک (وه‌والی‌ک) بوو، له‌ناکا و ته‌وه‌سه‌ی که دوینێ یارمه‌تی له‌و (له‌مووسا) ویستبوو (دوو‌باره) یارمه‌تی له‌و ویست، مووسا پی‌ی وت: بی‌گومان تۆ به‌ ئاشکرا لاری! ﴿۱۸﴾ جا کاتی ویستی بۆ پی‌اوی که دوژمنی هه‌ر دووکیان بوو هێرش به‌رێ و به‌ری بگری، وتی: ته‌ی مووسا ئایا ده‌ته‌وی هه‌روه‌کوو دوینێ یه‌کیکت کوشت، منیش بکوژی؟ تۆ ناته‌وی، مه‌گه‌ر ته‌وه له‌سته‌مکاران بی و ناته‌وی له‌چاکان و چاکه‌که‌ران بی ﴿۱۹﴾ پی‌اویک له‌وپه‌ری شاره‌وه به‌هه‌لاتن هات و وتی: ته‌ی مووسا! به‌راستی سه‌رگه‌وره‌کانی شار له‌باره‌ی تۆوه قسه‌ ده‌که‌ن که بتکوژن، جا له‌شار برۆ ده‌ری، به‌راستی من چاکه‌ویستی تۆم ﴿۲۰﴾ جا مووسا به‌ترسه‌وه له‌شار ده‌رچوو نیگه‌ران و چاوه‌روان بوو (شتی بقه‌ومێ) وتی: ته‌ی په‌روه‌رینه‌رم له‌م هۆزه سته‌مکارانه‌ رزگارم بکه ﴿۲۱﴾

كاتى چووه دهري روى كرده لاي مهديه، وتى: بهلكوو پهروه رينهرم بو رپى راست رپنوئيم بكا ﴿۲۲﴾ كاتى كهيشته سهر ئاوى مهديه، كوړپ له خهلكى لهسهر ئه و ئاوه دى كه ئاو هه لدينجن (كه ئاوه ل و پاتالى خويان) ئاو ئه دهن و له پشت ئه وانه وه دوو ئافره تى دى كه ميگه له پهزه كهى خويان راگرتوو و (چاوه ديريانن كه بلا و نه بنه وه و نه بيينه سهر ئاوه كه، مووسا به و دوو ئافره ته) وت: ئيوه كارتان چيه؟ وتيان: (ئيمه پهزه كانمان) ئاو نادهين تا شوانه كان نه كه رپنه وه، باوكمان (ئىختيار و پير و كوئه سال و زورهان و له كار كه و ته و) پيرپكى كه و ريه ﴿۲۳﴾ جا (مووسا) ئاوى بو هه لينجان و مه رپه كانى بو ئاو دان، له پاشان چووه بن سيبره، جا وتى: ئهى پهروه رينهرم! به راستى به نيعمه تى كه بو م ده نيري نياز م هيه ﴿۲۴﴾ جا يه كى له و دوو ئافره ته كه به شهر مه وه به رپدا ده رپى هاته لاي ئه و (مووسا) و وتى: باوكم بانگت ده كا تا مزه ي (پاداشى) ئه وه ت پى بدا كه ئاوت هه لينجا وه و مه رپه كانى ئيمه ت ئاو دا وه، جا كاتى هاته لاي و رابوردوى خوى بو ئه و (شوعه يب) گيپرا وه، به (مووسا) وت: مه ترسه تو له هوزى سته مكاران رزكارت بو وه ﴿۲۵﴾ يه كى له و دوو (كچه به باوكى) وت: ئهى باب به كرپى بگره، چونكه چاكترين ره نجبه ر ئه وه يه (به توانا و خاوه ن هيز و) به تافه ت و جيى باوه ر و ئه مين بى ﴿۲۶﴾ (شوعه يب) وتى: ده مه وئ يه كى له م دوو كچه م له تو ماره بكه م، به و مه رجه ي كه هه شت سال كار م بو بكه ي، جا ئه گه ر ده سالت كار بو كردم، ئه وه پيا وه تى خو ته و من نامه وئ تو بخمه زه حمه ت، ئه گه ر خودا بيه وئ له پيا وچا كانم ده زانى ﴿۲۷﴾ (مووسا) وتى: (باشه) ئه مه (قه رار دادىك) شت يك بى له نيوان من و تو دا، جا هه ر كامه له م دووانه (۸ سال تا ۱۰ سال) به جى بگه يينم تا وانى كم له سهر نابى (و سته مم نابى لى بكرى)، خوا به سهر ئه وه ي كه ده يلىين بريكار و چاوه دي ره ﴿۲۸﴾

جا كاتى مووسا ماوهى (مهرجى) خوى برده سهر و له گه ل خيزانى (له مهديه نه وه بو ميسر) كه وته رى، له ئالى و له لاي (كىنوى) توور ئاگرىكى (نوورىكى) دى، به خيزانى وت: پراوه ستن (خوراگرن)، ئاگرىكم ديوه تا به لكوو هه والى يا چلو سك (دارى نيوه سووتاوى به گر) و پولووه ئاگرىكتان بو بيم تا خوتانى پى گهرم بكه نه وه ﴿۲۹﴾ جا كاتى هاته نيزىك ئاگره كه له كه نارى راستى دول و گه ليه كه له و زه وييه پيروزه له داره كه وه هه را كرا كه ئى مووسا! به راستى من نه لالا پهروه رينه رى جيهان يانم ﴿۳۰﴾ عه ساكه ت فریده، جا كاتى ديتى وهك نه وه تووله ماره ده بزوى و به له ز دهره، ترسا گه پراوه دواوه و ئاوريشى نه داوه (به و ترا): ئى مووسا! وهره پيش و مه ترسه، تو له وانى كه له نه ماندان ﴿۳۱﴾ ده ستت بكه به بن هه نكلتدا تا سپى و جوان بى هيچ عه يبيك بيته دهرى و ده ستى خوت بو لاي (سينكى) خوت بيته بو له ناوچونى ترس و له رزت، جا نه م دووانه دوو به لگه ن له لايه ن پهروه رينه رته وه بو لاي فيرعه ون و ده سه ودايره كه ي، چونكه نه وانه هوزىكى خراب و نافه رمانن ﴿۳۲﴾ (مووسا) وتى: ئى پهروه رينه رم به كى كم له وان كوشتووه، جا ده ترسم (له توله دا) بمكوژنه وه ﴿۳۳﴾ هاروونى برام كه له من زمان ته ر و پاراوتره، جا نه وم له كه لدا كل بكه و بينيره تا كو مه گ و يا وهرم بى و قسه كانم بسه لمينى، به راستى نه ترسم كه به دروم بخه نه وه ﴿۳۴﴾ فه رموى: باسكت به هوى هاروونى برات به هيىز ده كه م و ده سه لاتدارتان ده كه م و به هوى به ره كه تى نيشاكانى ئيمه وه ده سيشيان به ئيوه ناكا و ئيوه دووان و نه وانى له دووى ئيوه بن زال و سه ركه وتون ﴿۳۵﴾

جا کاتی مووسا به بهلگه ناشکراکانمان هاته لایان وتیان: بیجگه له جادوو شستی تر نییه و له خۆوه ریکی خستوو، که له نیو باوانی پیشینانی ئەوەلمان، ئەمەمان نەبیستووہ ﴿۳۶﴾

مووسا وتی پەرورنەدم له هەرکەس چاتر دەزانێ له لای خواوە رینوینی هیناوه و کێ دوارۆژی چاکێ بۆ دەبێ، بێشک ناحەقیکاران رزگار نابن ﴿۳۷﴾ فیرعهون وتی: ئەی مەزنەکان (دەباریان)! بیجگه له خۆم خوايهک بۆ نێوه شک نابەم، جا ئەی هامان! تۆ خستی کالم له کلدا بۆ بخارینه (و خستم بۆ سوور بکەوه) و کۆشکێکم بۆ ساز بده تا بەلکۆو لهوێوه له خوای مووسا ههوائیکم دەس بکەوی، لام وایه ئەو له درۆزانە ﴿۳۸﴾ ئەو و لهشکرهکانی به ناهەق لەسەر زهوی خۆیان به زل زانی و ملیان بادا و گومانیان وا بوو که ناگه ریندرینهوه بۆ لای ئیمه ﴿۳۹﴾ جا ئیمهیش ئەو و سپاکانی ئەومان گرت و توورمان هەلدانه نیو زهریا، جا ئیستا بنواره که سەرەنجامی کاری ستهمکاران چلۆن بوو؟ ﴿۴۰﴾ ئەوانمان کردە پیشه‌وایانیک که (خەلک) بۆ نیو ئاگر بانگ دەکەن و له رۆژی بهریدا یارمەتی نادرین ﴿۴۱﴾ لەم دنیا یه‌دا له‌عنه‌تمان به دوا‌دا ناردن و له قیامه‌تیشدا له پورپه‌شان و کریت و بێ‌به‌ش له جوانی و له ناحه‌زانن ﴿۴۲﴾ دوا‌ی ئەوه‌ی خەلکی رۆژگاری پیشوو و پیشینمان له‌ناو برد، به مووسا کتیبمان دا تا بۆ خەلک پووناکی و رینوینی و رەحمەت بێ، به‌لکۆو پەند بگرن ﴿۴۳﴾

ئەودەمەى كە فەرمانى پىغەمبەرايەتيمان بە مووسا دا، تۆ نە لە لای خۆرئاواى كىوى توور بووى، نە هيچ ئاگايشت لى بووہ ﴿۴۴﴾ بەلام لەو بەدوا ئىمە چەندىن بەرەمان بەدىھىنا، جا رۇژگارنىكى درىژيان بەسەردا چوو، تۆ لە نىوان خەلكى مەديەن نەبووى كە نىشانەكانى ئىمەيان بەسەردا بخويىتتەوہ، بەلام ئەوہ ئىمەين كە تۆ دەنىرىن (بەو نىشانانەوہ) ﴿۴۵﴾ تۆ لای كىوى توور نەبووى ئەودەمەى كە ھەرامان لە مووسا كرد، بەلام ئەمە رەحمەتتىك بوو لە لايەن پەرورەينەرتەوہ (كە داويە بە تۆ) تا بە ھۆى ئەوہ خەلكىك كە بەر لە تۆ ترسىنەرىكيان نەبوو، بىاتترسىنى، تا بەلكوو بىر بكنەنەوہ و پەند بگرن ﴿۴۶﴾ تا ئەگەر بە ھۆى كردەويەك كە كردوويانە تووشى دەرد (و بەلا) بىك ئەبوون، جا دەيانوت: ئەى پەرورەينەرى ئىمە! بۆچ پىغەمبەرىكت بۆ نەناردىن تا لە نىشانەكانت پەپرەوى بكەين و لە برواداران بىن و (تووشى عەزاب نەبىن) ﴿۴۷﴾ جا كاتى ھەقيان لە لايەن ئىمەوہ بۆ ھات، و تيان: بۆچ ئەوہى بە مووسا درابوو بەو (محەمەد) نەدراوہ، ئايا ئەمانە بەر لەمە ئەوہى كە بە مووسا درابوو ئىنكارىان نەكرد؟ و تيان: ئەم دووانە دوو جادووگەرن و پشتىوانى يەكتر دەكەن تا لارىمان كەن و تيان: ئىمە لە ھەردووكيان حاشامانە ﴿۴۸﴾ بلى: ئەگەر راستىيژن كتبيك لە لايەن خواوہ بىنن كە لەم دووانە (تەورات و قورپان) باشتر رىنوئىنى بكا تا من پەپرەوى لى بكمە ﴿۴۹﴾ جا ئەگەر ئەم پىشنيارەى تۆيان وەرنەگرت پەرسف (و وەلاميان نەدايتەوہ)، جا بزائە كە تەنيا لە ھەوا و ئەلھا و كەلكەلە و ھانا و ئارەزووى خۆيان پەپرەوى دەكەن، كى لەو كەسە لارىتەرە كە بىئەوہى رىنوئىنىكى لە خواوہ ھەبى (ھەروا رەمەكى) بە دواى ھەواى خۆى بكەوى، خوا ھۆزى ستەمكاران رىنوئىنى ناكە ﴿۵۰﴾

له پهستا يهك له دواى يهك، ئەو وتارەمان بۆ هەناردن، بەلكوو بىر بكه نه وه و پەند بگرن
 ﴿۵۱﴾ كهسانى كه له بهرا كتيبى ناسمانيمان پى دابوون، ئەوانه بهو (قورئان) ه بپوا دىنن
 ﴿۵۲﴾ هەركاتى كه (قورئان) به سهرياندا ده خویندریته وه، ده لىن: بپرومان به وه هینا وه،
 به راستى ئەوه (قورئان) ههقه و له لایه ن پهروه رینه رمانه وه یه، بهرله وه دیش خو به ده سه وه ده ر
 بووین (موسلمان بووین) ﴿۵۳﴾ ئەوانه له بهر ئەوه ی تابشتیان هینابوو، دوو جار پاداشیان پى
 ئەدرى و ئەوانه به هوى چاكه وه خراپه له ناو ئەبه ن، له وه ی ئیمه پیمان داو ن رسق و رۆزى
 خه لكى ديكه ی لى ده دن ﴿۵۴﴾ هەركاتى قسه ی ههچ و پوچ بيسن، له گو یى خو یان ده رداوین
 و فرپى ده دن و روى لى ده سوورینن و ده لىن: (ناكامى) كارى ئیمه بۆ ئیمه یه و (ناكامى)
 كارى ئیوه دیش بۆ خو تانه، سلاوتان لى بى و له ئیمه وه بى وه زه ن و بى تازارن، ئیمه نه زانمان
 ناو! ﴿۵۵﴾ رینۆینى ده كا خوا رینۆین بووان با شتر ده ناسى ﴿۵۶﴾ وتیان: ئەگه ر له رینۆینى
 ناتوانى ههركه س كه تۆ پیت خو ش بى رینۆینى بكه ی، به لام ههركه س كه خوا بیه وى (و
 شیاویش بى) (و دینى) كه به تۆیه پهیره وى بكه ین، ئیمه له زاگه و جیى له داىك بوون و له زید
 و سه ر ئەرز ده رفیندرین، قه ره ده كرین و ده رده كرین نایا ئەوانمان له شوینىكى ئەمن و هیمن
 جى نه دا كه میوه و به رو بوو (نیعمه ت) ی هه موو جوړیكت (له هه موو شار و دىیه كه وه) بۆ دى،
 به لام زۆربه ی ئەوانه نازانن ﴿۵۷﴾ زورئ له شاره كان و ئاوايه كانمان له ناویرد كه له بهر زۆرى
 نیعمه ت مه ست و مه غروور ببوون، ئەمه ماله كانیا نه (كه ویران بووه) و دواى ئەوان مه گه ر
 زه مانىكى كه م، ده نا كه سى له وى نه ما، ئیمه خو مان بووینه میراتگریان ﴿۵۸﴾ پهروه رینه رت
 له ناوبه رى ههچ شار و ئاواى یهك نه بووه تا پیغه مبه رىك نه تیریته نیویان كه نیشانه كانى
 ئیمه یان به سه ردا بخوینیته وه، ئیمه له ناوبه رى ههچ ئاواى یهك نه بووین، مه گه ر ئەوه كه
 خه لكه كه ی سته مكار بووین ﴿۵۹﴾

ئەوێی که به ئیوه دراوه کالای دنیا و زەمبەر و خشل و زینەتی ئەو، ئەوێی لای خوایه باشتەر و پایەدارتره، جا ئایا ئەقلتان ناخەنە کار؟ ﴿۶۰﴾ ئایا کەسێ که بەلێنی چاکمان پی داوه جا پیشی دەگا، وەکوو کەسێکە که کالای دنیا مان پی داوه، لە پاشان رۆژی قیامت بۆ سزا و جەزادان لە حازران دەبێ ﴿۶۱﴾ رۆژی که (خوا) هەرایان لی دەکا، جا دەلێ: لە کوین هاوبەشانێ که به گومان بۆ منتان دا ئەنا؟! ﴿۶۲﴾ کەسانێ (لە سەرۆکانی لاری) که فەرمانی عەزاب لە بارە ی ئەواندا هاتۆتە دی، دەلێن: ئە ی پەرورینەرمان! ئەمانەن ئەو کەسانە ی وا لاریمان کردوون، (بەلێ) ئیمە ئەوانمان لە ری لادا، هەر وەکوو خۆمان گومرا بووین، ئیمە لەوان بیزارین، ئەوان لە راستیدا عیبادهتی ئیمەیان نە دە کرد (بەلکوو بە دوا ی هەوا و ئارەزووی خۆیان کەوتبوون) ﴿۶۳﴾ بەوان (عابیدان) دەوتری: شەریکە کانتان؛ ئەو بت کە لە که بە خەیاڵ بە هاوبەشی خواتان دانابوو، بانگیان بکەن، بەلام وەلامیان نادهنەو، لەو دەمەدا عەزابی خوا دەبینن و ئارەزوو دەکەن خۆزگە رینوین بوایەن ﴿۶۴﴾ رۆژی که خوا بانگیان دەکا، جا (بیان دەفەرمی) چلۆن وەلامی پیغەمبەرانتان دایەو؟! ﴿۶۵﴾ لەو رۆژەدا هەموو هەوالیکیان لە بیر دەچیتەو، جا ناتوانن لە یه کتیریش بپرسن ﴿۶۶﴾ بەلام کەسێ که تۆبە ی کردوو و برۆی هیناو و کردەوێ چاکی کردوو، هیوا ی وایه که لە رزکاران بی ﴿۶۷﴾ پەرورینەرته هەرچی بیهوێ خەلقی دەکا و هەلیدەبژیری، (بەلام) بۆ ئەوان (لە راست ویستی خوا) حەقی بژاردن و ئیختیاریک نییه، بی خەوشه خوا و بەرزە (و به دوور) ه لەوێ که دەیکەنە هاوبەشی ﴿۶۸﴾ پەرورینەرته دەزانێ ئەوێ لە نێو دلیان دەیشارنەو و ئەوێ دەریدەخەن ﴿۶۹﴾ ئەوێ خوا ی تاک، هیچ خوایه ک بیجگه لەو نییه، پەسن و سپاس تاییهت بهوێ چ لەم دنیا و چ لەو دنیاوه فەرمان و حوکومەت هەر هی ئەو و هەموو بۆ لای ئەو دەکەریندینەو ﴿۷۰﴾

بَلّی: ئایا دەزانن (کە بە من بَلّین:): ئەگەر خوا شەوتان تا رۆژی قیامت بۆ درێژ بکاتەوێ چ خۆیەک بێجگە لە خوا هەیه رۆوناکیان بۆ بێنی؟ جا ئایا نابینن؟! ﴿۷۱﴾ بَلّی: ئایا دەزانن (کە بە من خەبەر بدەن) ئەگەر خوا رۆژتان تا رۆژی قیامت لێ درێژ بکاتەوێ، چ خۆیەک بێجگە لە خوا هەیه شەوتان بۆ بێنی کە لەودا بحەسینەوێ و هەدای تێدا بدەن و ئۆقرە و ئارامی تێدا بگرن؟ جا ئایا نابینن؟! ﴿۷۲﴾ لە رەحمەتی ئەو کە شەو و رۆژی بۆ داھێناون تا لەو (شەو)دا بحەسینەوێ (لە رۆژیش) بۆ بە دەستھێنانی رِسق و فەزێلەتی خوا بکەوێ کار، بە لکۆو سپاسی خوا بکەن ﴿۷۳﴾ رۆژی کە خوا ھەرایان لێ دەکا، جا دەلێ: ھاوبەشانێ کە بە گومان بۆ منتان داھەنا لە کوێن؟! ﴿۷۴﴾ (لەو رۆژەدا) لە ھەر گەلێ شایەدئێ دێین و (بە موشریکان) دەلێین: بە لگەئێ خۆتان بێنن، جا ئەوان دەزانن کە بەراستی ھەق تاییەتی خۆیە و ھەموو ئەوانەئێ بە درۆ سازیان دا بوو، لێیان گوم و بزر دەبن ﴿۷۵﴾ بەراستی قاروون لە ھۆزی موسا بوو، جا ستەمی لەوان کرد، ئەوئەندەمان گەنج پێ دا بوو کە ھەلگرتنی کلێلەکانی بۆ دەستەبەکی بەھێز سەخت بوو، کاتێ کە ھۆزەکەئێ بەو (قاروون)یان وت: ئەوئەندە شاد و بەفیز و غللوور و بادێ ھەوا مەبە، چونکە خوا مرۆئێ لە خۆ دەرچووی خۆش ناوئێ ﴿۷۶﴾ لەوئێ کە خوا پێی داوئێ، ئەو دنیای پێ بە دەس بێنە و بەشی خۆیشت لەم دنیایە لە بیر مەبەو، ھەر بەو جۆرئێ خوا چاکەئێ لە گەلئێ کردووە، (لە گەلئێ خەلکدا) چاکە بکە و لەسەر زەوئێ بە دوائێ کاری خراپا مەرۆ، بەراستی خوا خراپان و ئیفسادکەرانی خۆش ناوئێ ﴿۷۷﴾

(قاروون) وتی: ئەم سامانه تهنیا له رووی زانستییکهوه که هه مه به من دراوه، ئایا نهیزانیبوو که بهراستی خوا بهر لهویش بهره که لیککی له نیو بردبوو که هیزیشیان لهو (قاروون) زیاتر بوو و ژماریشان زۆرتر بوو، (کاتی عه زایی خوا هات) له تاوانی ئەم تاوانبارانه پرسیار ناکرێ (و چون خوا ئاگای له تاوانیان ههیه و نیازی به پرسینهوه لهوان نییه دهره تانی عوزر هینانهوهیان پێ نادری) ﴿۷۸﴾ جا (قاروون) به تهنه نه و سهنته نهوه و به جه لال و شکۆه (رۆژی) هاته دهری به جوانی و پازاوهیی بۆ نیو هۆزه که ی، ئەوانه ی که ژیا نی دنیا یان دهویست، وتیان: خۆزگه ئەوهنده ی به قاروون دراوه، ئیمه ییش بمانبوا یه، ئەو (قاروون) خاوه نی به شی زۆره ﴿۷۹﴾ به لام ئەوانه که زانستیان پێ درا بوو (زانایان) وتیان: وای بۆ ئیوه! خیری خوا چاکتره بۆ ئەو که سانه ی که بر وایان هیناوه و کرده وه ی چاکیان کردووه، به لام بیجگه له خۆراگران و تابشت هینهران که سی به وه ناگا ﴿۸۰﴾ جا ئیمه ئەو و مال (و سامانه که) ی ئەومان به زه ویدا برده خواری، جا هیچ دهسته یه که نه بوو تا له بهرامبه ری خوا یارمه تی ئەو بدا، خۆیشی نهیده توانی یارمه تی خۆی بدا ﴿۸۱﴾ رۆژی دیکه ئەو که سانه ی که دوینی ئاره زوویان ده کرد که له جیی ئەو (قاروون) بن، ده یانوت: وای بۆ ئیمه، وهک ئەمه خوا بۆ هه رکهس له بهنده گانی که بیهوی به رسق و رۆژی ئەو په ره ده دا یا که می ده کاته وه، ئەگه ر خوا منته ی له سه ر دانه نابا یین ئیمه ییش به زه ویدا رۆده چووین، وای وهک ئەمه خوا کافران رزگار ناگا ﴿۸۲﴾ ئەو دنیا تهنیا بۆ که سانیکه که له م دنیا یه دا خۆ به زل نه زانسن و خراپه ییش نا که ن، سه ره نجامی چاک بۆ خۆپاریزانه ﴿۸۳﴾ هه رکهس کاری چاک بکا، جا باشتر له وه پاداشی پێ ئەدریته وه و هه رکه سانیک که خراپه ده که ن سزا نادرین مه گه ر به را ده ی خراپه که یان ﴿۸۴﴾

بی گومان کہسے ئەم قورپانہی کردہ ئەرکی سەرشانی تۆ و بو تۆی نار دووہ خاترجەم بە تۆ دەگیریتەوہ بو جیی لہ دایک بوونت، بلج: پەرورینەرم لہ ھەموو زانتر و ناگاترہ و ئەزانج چ کہسے (بەرنامە) رپنویینی ھیناوە و چ کہسیکتیش لہ لارییی ئاشکرادایە ﴿۸۵﴾ تۆ ھەرگیز بە ھیوا نەبووی ئەم کتیبەت بو بنیەردی، ئەگەر رەحمەتی خوا نەبوا، جا پشتیوانی کافران مەبە ﴿۸۶﴾ دواي ئەوہی نیشانەکانی خوات بو ھات، تۆ لہوہ نەگیرنەوہ، خەلک بو لای پەرورینەرت بانگ بکە، (ھەرگیز) تۆ لہ موشریکان مەبە ﴿۸۷﴾ لہ گەل خوا کہسے تر بانگ مەکە، ھیچ مەعبودئ بیجگە لہ خوا نییە، ھەموو شتیک تیادەچن، مەگەر زاتی پاکي ئەو نەبی، فەرمان و حوکومەت تاییەت بەوہ و تەنیا بو لای ئەو دەگیردینەوہ ﴿۸۸﴾

سوورہی عەنکەبووت: داپیرۆشک ۶۹ ئایەتە

سوورہی عەنکەبووت لہ مەککە ھاتۆتە خواری و بە (بسم اللہ) وە ۶۹ ئایەتە.

بە ناوی خوای بەخشەر و دل لاوین

ئەلف، لام، میم، خوا خۆی بە واتای ئەمانە باشتر دەزانج ﴿۱﴾ ئایا خەلک گومانیان کردوہ کہ ئەگەر بلین: پروامان ھینا، وازیان لی دەھیندری و ئیتر ئەزمون ناکرین ﴿۲﴾ کہسانیک کہ بەر لہ مانە بوون تاقیمان کردنەوہ، (ئەمانەش ئەزمون دەکەین) تا خوا کہسانج کہ راستیان وتووہ بیانناسج و کہسانج کہ درۆزن بوون لییان ئاگادار بی ﴿۳﴾ یا ئایا ئەوانە ی کہ کردوہی خراب دەکەن گومانیان کردوہ کہ لہ ژیر دەسەلاتی ئیمە دەردەچن؟ چەن خراب داوہری دەکەن ﴿۴﴾ کہسے کہ بە دیداری خوا ھیوای ھەبە، (جا با تاعەتی خوا بکا) چونکە ماوہیەک کہ خوا دیاری کردوہ، ھەربینا بەم زووانە و لەناکاو ھات و ھەر دئ و ھەر ئەوہ ژنەوای زانا و ئاگا ﴿۵﴾ ھەرکەس کہ تیبکۆشج (خەزا بکا) تەنیا بو خۆی تیدەکۆشج، بەراستی خوا لہ ھەموو جیھانیان بی نیازە ﴿۶﴾